

РЕШЕНИЕ

№ 948

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11269** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, чрез процесуалния си представител главен юрк. А. срещу Решение №20197407 от 14.09.2020 г., постановено по НАХД №3583/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110 състав, с което е отменено Наказателно постановление № НП-39 от 17.01.2020 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ на С. К. А. [ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 във вр. чл.35, ал.1, т.2 вр. § 4, ал.1 от ЗПКОНПИ.

В касационната жалба се твърди неправилност и незаконосъобразност на постановеното от СРС решение, като се изразява искане за неговата отмяна. От настоящата инстанция се иска постановяването на ново решение, с което да се потвърди изцяло наказателното постановление. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, същото е от категорията на формалните и настъпването на вредоносен резултат не е елемент от състава му, поради което не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на

чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк.А., която поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът - С. К. А., редовно призован за проведеното съдебно заседание, не се представлява. Представя писмена молба-становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, Седми касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 30.07.2019 в КПКОНПИ се явил С. А. и в негово присъствие е съставен АУАН № ПР-67/30.07.2019 г. срещу А. в качеството му на управител на МБПЛ- [фирма], затова, че в срок до 15.05.2019г. не е подал пред КПКОНПИ ежегодна декларация за придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37, ал. 1, т.1-11 от ЗПКОНПИ през 2018г.. Нарушението е квалифицирано по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. АУАН е бил връчен на А., който го е подписал, без да изложи възражения. Въз основа на посочения АУАН на 17.01.2020 г. е било издадено Наказателно постановление №НП-39 от 17.01.2020 г., от председателя на КПКОНПИ, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ – „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

За да отмени така издаденото НП, съдът е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, но е счел, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Настоящия съдебен състав споделя мотивите на СРС за маловажност на извършеното нарушение. По делото не се спори, че А. е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 и във връзка с § 4, ал. 1 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. Съобразно разпоредбата на § 4, ал. 1 от ЗПКОНПИ, лицата, за които с този закон за първи път възниква задължение за деклариране, подават встъпителни декларации при условията и по реда на този закон в едномесечен срок от утвърждаването на образците на декларациите по чл. 35, ал. 1, т. 2 и 4. В процесния случай безспорно се установява, че за А., като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 46 от ЗПКОНПИ, е възникнало задължение до 15.05.2019 г. да подаде декларацията. Наказаното лице е подало декларацията на 02.07.2019г.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на СРС, заточа че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от

деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Предвид характера на нарушението, извършването му по непредпазливост като форма на вина, без целенасочено укриване на обстоятелство, подлежащо на деклариране, предвид това, че А. е подал декларацията на 02.07.2019г., степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.38, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ. В процесния случай налагането на административно наказание „глоба“ макар и в най-ниския предвиден размер от 1000 лева е прекомерно тежко за неточно изпълнение на задължението и не би отговорило на целите заложи в чл.12 ЗАНН.

Неоснователни са доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на обществените отношения, уредени с конкретния нарушен закон. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. Следва да бъде отбелязано, че законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това.

Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20197407 от 14.09.2020 г., постановено по НАХД №3583/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.